

דפירות בניין תחנת המשטרה - יריות במרכז העיר -

כך הסתיים המאבק בין שתי חבורות שלחמו ברמלה

ידידיו. אחרי כל קטטה בה היו מעורבים אני שני חבורתי, מיהר סגן ראש העיר לתחנת המשטרה והפעיל את מלוא השפעתו כדי להוציאם מהבוק. ברוב המקרים היתה השפעתו יעילה, והתיקים נגנזו בטרם הגיעם לבתי המשפט.

עובדה זו הגדילה את בטחונם העצמי של חברי, נתנה להם הרגשת אנוניות בעיר הירוקים, הסביר אחד מהם: "המשטרה היתה או אצלנו בכיס הקטן. הכל היה מותר!"

★ ★ ★

הריב על השליטה בשוק

הזמים התנהלו בשקט יחסי, עד ללהתנשנות הצפויה בין כוחו המבוסס של מנחם מדם וכוחו החדש של ויקטור דנוס.

ההתפרצות אירעה בשטח צדדי, על רקע של חלוקת סמכויות. גם מדם וגם דנוס עמדו מזה זמן רב מאחורי עיסקות בנייה בלתי חוקיות. כדי לבנות חדר גוסף בבית, או להרכיב חנות בשוק, היתה דרושה הסכמה של אחד משני הכוחות. רק אחר כך היה טעם לדאוג לרשיון בנייה חוקי. בשביל שני אישים הפועלים באותו תחום, זמן מה התנהלו המאבקים בצורה מילולית, תוך חרפות וגידופים. אך הכל חיכו לניצוץ שידליק את התבערה.

לפני כשנה וחצי נתן מנחם מדם את הסכמתו להרחבת אחת מחנויות השוק של רמלה. הפעם החליט ויקטור דנוס לפעול בכל המרץ. הוא עבר ליד החנות, ציחה על הפועלים העובדים בבנייה לעיוב מיד את המקום. הבנייה הופסקה, אך המתח

בלשון יומיומית היא נקראת רמלה. חברי הכנופיות לא היו דומים במאם לנאגסטרס הקשוחים של שיקאגו משנות ה-30 של המאה ה-20, לא הונצחו עדיין כספרות על-ידי דאמון ראניון ישראלי.

★ ★ ★

החבורה הטורקית

שבוע התנהלו בבית המשפט המ-1 לחוזי בתל-אביב שני משפטים פליליים קשורים זה בזה. אחד נגד ניסים מדם, שנאשם בניסיון לרצח, ושני נגד שמשון דנוס, שנאשם אף הוא באותו פשע. שניהם התנהלו בשני אולמות נפרדים. בשניהם הופיעו עורכי דין שונים, אך בשניהם נחשפה אותה היריעה: ההיסטוריה האלימה של שיקאגו הישראלית.

שרשי העבר נעוצים בראשית של רמלה העברית. עת הגיעו אליה שתי משפחות מכובדות: משפחת מדם הטורקית ומשפחת דנוס העיראקית.

באותה תקופה היה מנחם מדם אחד מאנשי המפתח בעיר. תקופה זאת נזכרת בתיקי המשטרה ברשימה ארוכה של תיקים פליליים שנוקפו לחובתו של מנחם. הרשימה כוללת 13 הרשעות. ביניהן: תקיפת השגות גבול פליליות, גנבות והחזקת רכוש גנוב.

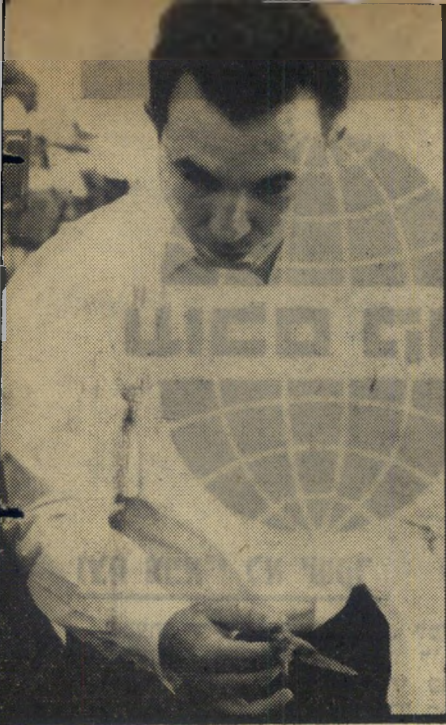
תיקי רמלה יודעים לספר שבאותה תקופה עמד מנחם בראש חבורה שלמה שנו-עה בכינוי "הכנופיה הטורקית". החבורה שהתעסקה בעיקר בעסקי בזל, לא הסתדרה תמיד עם פקודת החוק הפלילי של ישראל, אך הכניסה רחמים שמנים לכיסיו של מנחם מדם.

הדוקר

ניסים מדם, בנו של בעל בית הקולנוע, יושב על ספי של הנאשמים של בית המשפט המחוזי.

אירוע ראשון: נציגי שתי הכנופיות נפגשו בתחנת המשטרה. במשך חצי שעה שרר בחלל חדר ההמתנה מתח שלפני הסעודה, עד שנפרק בשלולית של דם. אחד מן הממתנים שלף מכיסו אולר, נעץ אותו כהרף עין בבטנו של נציג הכנופיה הישראלית.

אירוע שני: מכונית הילמן שחורה נעצרה ביציאה משטח תחנת הדלק. האיש ליד ההגה הסתכל ימינה, כדי למצוא רגע מת-

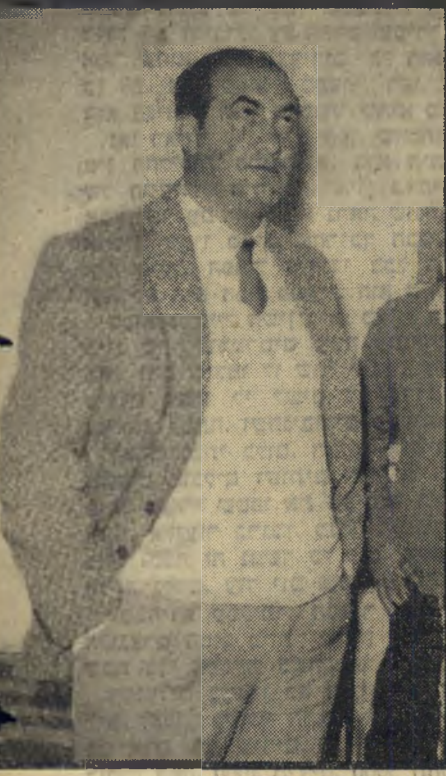
הנדסר

ויקטור דנוס, מחזיק את ה-1 סכין בידו, מספר על ההת-נפלות שאירעה בבניין תחנת המשטרה

המשפט של שמשון התחיל והסתיים הש-בוע. אחרי שסניגוריו חיים קאזיס הצליח להמיר את סעיף האשמה מניסיון לרצח לניסיון לגרימת חבלה גופנית, הודה שמשון, נידון לחמישה-עשר חודשי מאסר. לא הר-עילו לו טענותיו, כאילו עשה את הכל כדי להגן על כבוד משפחתו שנפגע. באותה עת לחם סניגורו של ניסים, עורך הדין ישראל הייק, באולם אחר של אותו בית משפט. הוא טען כי שולחו פעל מתוך

ימי שיקאגו הנפלאים

הגנה עצמית כשהוא שרוי בפחד. פסק הדין יתן בשבוע הבא. מפקד המשטרה הבטיח בינתיים כי שני המשפטים האלה מהווים את החוליות האחר-נופיות של פעילות הכ-ניראה היה כי שיקאגו מתה בינתיים, ורמלה הישראלית נולדה מחדש.

הנורה

מנחם מדם, שפניו מצול-קות, כזכר לדפירות סכין, הוא המנהיג לשעבר של החבורה התורכית.

בין החבורות הגיע לשיאו. ההמשך אירע אחרי שבועות ספורים. או נפגש ויקטור בבנו של היריב, ניסים מדם. בקטטה שפרצה נחבל ניסים בפניו. באותו יום הגיש ניסים מדם תלונה במ-שטרת רמלה. מיד אחריו הגיע לתחנת המשטרה הבוס של ויקטור, סגן ראש העיר חיים אשר. אחרי שיחתו עם מפקד התחנה החליט לא לפתוח בהליכים משטריים. כדי לגמור את הענין בשקט הסכים מפקד הת-חנה לזמן את שני הצדדים לסולחה.

הסולחה נקבעה לשעה ארבע אחר-הצה-רים. באותה שעה היה מנחם עסוק בתל-אביב, ואילו בנו בא לפגישה לבדו. מהצד היריב הופיע ויקטור דנוס, כשהוא מלחה בארבעה מחבריו, ביניהם חיים אשר. ניסים ויקטור נעמדו זה מול זה, חיכו לקצין שיוס את הפגישה.

★ ★ ★

יריות במקום סודחה

א הסולחה לא התקיימה. לפני שמפקד תחנת המשטרה, דויד תורגמן, הספיק להגיע למשרדו, שלף ניסים סכין, נעץ אותה בבטן יריבו, ויקטור הספיק עוד להתנפל על ניסים ולהכריעו ארצה, אך באותו רגע הת-ערכו השוטרים והפרידו בין השניים.

לאחר חודש וחצי של טירפורים בין חיים ומחית יצא ויקטור מכלל סכנה. יריבו, שנע-צר בעת הקטטה, שוחרר כעבור חודש בע-רבות.

סצינת המשך אירעה מיד כשהחלים הפ-צוע, שמשון, אחיו הצעיר של ויקטור, ארב בוקר אחד ליד תחנת טונוו המקומית. הוא לא גרע את עינו ממכונית הילמן שחורה השייכת למנחם מדם. אחרי שעות של צי-פיה, כשנסתיים הטיפול במכונית, הופיע בעלה, התניעה מתוך שלחה גמורה.

לפתע נורו היריות. שמשון דנוס החטיא את מטרתו, אך ויקטור אחיו הצליח. לא בפגיעה ביריב, אלא בבניית אליבי מושלם. "לא הייתי שותף למעשה", טען הלה בת-קיפות. הוא הוכיח שבילה את כל שעות היום בבית קפה בשכונת התקווה, וכלל לא ידע על תוכניתו של אחיו.

כעבור זמן יצא מנחם מפעילות אקטיבית, פתח בית-קולנוע, הפך לאורח רמלאי מכו-ר. עברו רק שיע לו לרכוש ידידים ולהצליח בחברה הרמלאית. באותן השנים לא היה ויקטור דנוס מוכר כלל בעיר. הוא היה צעיר מדי, ולזכותו רק 11 הרשעות, רובן על קטטות זעירות.

★ ★ ★

פלוגת המחץ

ויקטור דנוס הגיע לגדולות רק אח-רי הבחירות האחרונות למועצת העירייה. או בראש הרשימה העדתית העיראקית הופיע חיים אשר, ידידו ומחנכו הנאמן.

היתה זאת מערכת בחירות מיוחדת במינה ואופיינית לרמלה. מאחורי חיים אשר לא עמד רק הכח הפוליטי של תנועתו. התנו-עה לא הסתפקה בפעולה התעמולתית גרידא, הסתייעה גם בכוח האגרוף של פלוגת מחץ. בראש הפלוגה עמד ויקטור דנוס. הוא סיע בכל כוחותיו להצלחת ידידו, שנלחם על השלטון בעיר.

ויקטור וחיים, בני אותה עדה, היו ידידים אישיים שעסקו בספורט משותף. חיים, שה-יה מתאגרף בעל ותק, משך את ויקטור לזירה, הספיק לפני שנה לנצח את יריבו היחיני ולזרוק אותו אל הקהל. גם ויקטור קיבל כמה מדליות בהתאבקות. הגיע אף להואר של אלוף ישראל.

כל הנתונים האלה השפיעו על תוצאות הבחירות הקודמות. חיים, אשר זכה במע-רכת הבחירות בנחוצון עצום, נכנס למועצת העירייה, ובטריק קואליציוני קבל את תפ-קיד סגן ראש העיר.

מאוחו רגע התחיל גם ויקטור לעבוד בעיריית רמלה. ברשימת המשכורות החוד-שיות נרשם ויקטור כמנהל עבודה במחלקה הסכנית. במקום עבודתו הוא לא הופיע בקביעות, אך הרבה לבלות בבתי הקפה שבמרכז העיר. אחד מהם אף היה ידוע כי-רכושו הפרטי.

תפקידיו הנוספים: צילו של סגן ראש העיר, מזכיר העדה העיראקית ושומר ראשו של חיים אשר הגדול. חיים נתן חסינות בלתי מוגבלת לכל-

היורה

שמשון דנוס, שנידון הש-בוע לחמישה-עשר חודשי מאסר, טען במשפט שהגן על כבוד משפחתו.